

## Í MELDRINUM

# Ein mátti doyggja, so at eg kundi **liva**

– Tað er ræðuliga stórt at hugsa sær, at eitt ungt menniskja mátti doyggja, fyri at eg kundi sleppa at liva, sigur 16 ára gamli Rólant Reginsson Biskopstø í Klaksvík

## Áki Bertholdsen

– Eg sleppi ongantið aftur at eta skerpikjøt, turra grind og ein reyðan búff. Men eg eri sloppin at liva, so eg haldi, at tað er ein bíligur prísur at gjalda.

Rólant Reginsson Biskopstø í Klaksvík er ein fittur og eyga-góður unglingi.

Tann fimta november 2010 varð hann føddur fyri aðru ferð.

Henda dagin fekk hann eitt nýtt hjarta á Ríkissjúkrahúsinum í Keypmannahavn.

Longu tá ið hann var 13 ára gamalur, orkaði hjartað, hann var føddur við, ikki meir.

Tað hevði bara 10% eftir av orkuni, og einasti møguleikin hjá Rólanti var, at hann fekk eitt nýtt hjarta.

Tað fekk hann hendan heystardagin fyri tveimum árum síðani.

– Tá ið eg var ringast fyri, gekk eg ikki trappurnar upp á loft, sigur hann.

Níggju mánaðir eftir, at hann hevði fingið nýggja hjarta, var hann sama dag uppi á trimum høgum fjallatindum.

Sunnudagin helt Rólant fyrilestur í Hjartabarninum, sum er felagsskapurin fyri børn við hjartafeili og familjum teirra, og tá hittu vit hann at tosa um hesa tíðina, síðani hann varð sjúkur og

um hansara endurfødda lív við nýggjum hjarta.

Til Rólant var 13 ára gamal var hann ein púra vanligur drongur.

Men beint upp undir summarmfestivalin í 2009 legðist hann ógvuliga ússaligur við fepuri.

Læknarnir sóu á røntgenmyndunum, at hjartað var alt ov stórt, so hann varð sendur á Landsjúkrahúsið, har fleiri kanningar vórðu gjørdar og síðani varð

– Seinnapartin hendan fríggjadagin kom ein sjúkrasystir strálendi inn á kamarið og ynskti mær til lukku. Eg var eitt sindur ørkymlaður og visti ikki, um hon meinti við, at onkur fylti, men so fekk eg at vita, at tey høvdu funnið eitt nýtt hjarta.

Longu klokkan átta fríggjakvøldið varð Rólant lagdur undir skurð og fekk tað nýggja hjartað.

– Læknarnir søgdu, at tað var

– *Læknarnir søgdu, at mítt hjarta var so veikt, at høvdu nakrar vikur gingið, hevði eg ikki staðið her í dag*

gjørt av at senda hann niður á Ríkissjúkrahúsið.

Kanningarnar á Ríkissjúkrahúsinum vístu, at hjartað var so illa fyri, at einasti útvegur var at fáa nýtt hjarta.

– Eftir hetta fylgdi eitt hav av kanningum at tryggja, at eitt nýtt hjarta passaði so væl til mín sum gjørligt, at minka sum mest um vandan fyri, at immunverjan í kroppinum stoytti tað frá sær.

Men tað gekk sjáldsama skjótt fyri seg hjá Rólanti.

– Eg varð settur á bíðilista mánadagin 1. november og longu fimm dagar seinna, fríggjadagin 5. november, var eitt hjarta klárt til mín.

ómetaliga heppið, at tað gekk so skjótt. Teir søgdu, at mítt hjarta var so veikt, at høvdu nakrar vikur gingið, hevði eg ikki staðið her í dag, sigur hann.

## Lívigandi vitjan

Allan leygardagin, dagin eftir skurðviðgerðina, lá hann í respirator og svav, men longu sunnudagin var hann tikin úr respiratorinum, og tá fekk hann sína fyrstu máltíð aftur. Hetta var ein Lolly isur, men aftaná fekk hann hønunarunga og kips.

Longu mánadagin varð hann koyrdur fram á gólv og settur í ein stól at sita, og skjótt fór hann eisini sín fyrsta túr til gongu.

Tað gekk smáligt í fyrstuni, men so gekk skjótt framá.

– Eg fór skjótt at føla meg so mikið væl fyri, at tíðin á Ríkissjúkrahúsinum fell long, sigur Rólant.

Men nógv varð gjørt fyri at styttja sjúklingunum um stundirnar, bæði á Ríkissjúkrahúsinum og á Hotel Tórshavn.

– Vit finga vitjan av klovnum og øðrum, sum ginga runt at

– Eg ánaði ikki, hvør tað var. Men tá ið tey so søgdu mær, at hann var øgiliga kendur fót bóltsspælari, tók eg av innbjóðingini, so kundi eg í minsta lagi reypa eitt sindur fyri mínum fót bóltspæla áhugaðu vinfólki, so vit prátaðu saman eina góða løtu.

Rólant hevði eisini vitjan av kendum føroyingum, eitt nú Lisu Frederiksberg og x-factor vinnarunum, Lindu Andrews, Guðruni Sólju Jacobsen og Sáru, umframt øðrum úr x-factor.

Eisini danskir miðlar hoyrdu um Rólant og danska vikublaðið, Familie Journalen, hevði eina drúgva grein um hann.

Hotel Tórshavn hevur ein buss, og við honum vóru vit nógv útferðir alla møguleiga staðni.

Ein serlig løta var, tá ið Rólant slapp at heilsa upp á læknan, sum hevði skurðviðgjørt hann.

– Tað var stórt at sleppa at heilsa upp á mannin, sum hevði givið mær lívið. Eg takkaði honum fyri tað nýggja hjartað, men tá varð hann rættiliga avgjørdur.

Læknin segði, eg skuldi ikki takka sær. Skuldi eg takka nøkrum, skuldi eg heldur takka familjuni, sum hevði mist eitt ungt menniskja, og sum hevði gjørt av at lata hjarta, so at eg kundi sleppa at liva víðari.

...framhald á síðu 6